

Т Р И Б У Н А Л Ъ

Седмично Културно-стопански вестникъ

Редакторъ-стопанинъ : Василь Пехливановъ

Цена 1 левъ

ул. „Царъ Освободителъ“ № 68 — Варна

Вестникъ „Трибуналъ“ членува въ Съюза на журналистите въ България, съ уставъ утвърденъ съ № 4485—29 XI 1926 г., регистриранъ като юридическа личностъ въ Варненския Окр. Сждъ съ определение отъ 10 VII. 1933 г., пореденъ № 1.

ПЕРСПЕКТИВИТЪ ЗА ВОЙНА И МИРЪ

Военните приготовления на всички държави въ свѣта взематъ небивали размѣри. Въ Англия сж гласувани 600 милиарда лв. за въоръжения, въ Франция 60 милиарда лева, Америка строи гигантски кръстосачи, стотици миноноски, хиляди въздушни лѣтала. Германия и Италия страшно въоръжени, водятъ агресивна политика за извоюване на колонии и разрешаване голѣмитъ въпроси, като средиземноморския, за възвръщане отнети територии и за обединението на Австрия и Германия и образуването така една велика нѣмска държава, мощна и силна въ Европа.

Народитъ сж изправени предъ страшна перспектива за утрешния день. Войнитъ ще докаратъ разрушения и нещастия за всички народи. Това положение се съзнава отъ всички държавници — както отъ авторитарнитъ, така и демократичнитъ парламентарни страни. Обществото на Народитъ върху което се възлагаха толкова голѣми надежди, не можа да се справи съ голѣмитъ въпроси за мира въ свѣта. По итали-абисинската война то се бламира. Една следъ друга държавитъ, които влизатъ въ него признаватъ владичеството на Италия надъ Абисиния. По Испанския въпросъ сжщо прегърпя блямъ. По голѣмитъ въпроси за колонии, за малцинствата, за заграбенитъ територии и пр. не можеше да се говори. Въобщо Версайлскитъ договори се смѣтаха като неприкосновени. Това принуди велики държави като Германия, Италия и др. да излизатъ отъ него. Това положение

пълно съ опасности за мира, принуждава Англия да направи завои въ външната си политика. Самъ английскитъ Министъръ-председателъ Чембърлейнъ заяви въ камарата на общинитъ че О. Н. е неспособно да гарантира мира, и че трѣбва да се влезе въ непосредствено разбирателство съ Италия и Германия, за разрешаване всички въпроси, които криятъ опасности за мира.

Франция, която толкова много се е ангажирала съ малкото съглашение и С. С. С. Р. изглежда нѣма да се противопостави на доброволно уреждане всички въпроси които раздѣлѣха народитъ въ Европа. Започнатитъ разговори въ Римъ и Берлинъ между представителитъ на Англия и държавницитъ на Италия и Германия съставляватъ ера на мира. Перспективитъ за мира очаква се да взематъ връхъ надъ тия за война. Версайлскитъ договори неминуемо ще трѣбва да се ревизиратъ. Предъ европейскитъ народи очаква се, ако преговоритъ се развиятъ благоприятно, настѣпване ера на спокойствие и стопанско благополучие.

Присъединяването на Австрия къмъ Германия нѣма да попречи за ревизията на Версайлскитъ договори. Аншлустъ се подготвяше вече нѣколко години отъ Германия и отъ нѣмцитъ въ Австрия. За последствията на това голѣмо историческо събитие за балканскитъ държави щ си кажемъ думата въ следующия брой на вестника.

Civis — Д-ръ Ц. въ

БѢЖАНСКИ ИСКАНИЯ

На 15 и 16 февруарий т. г. бѣха въ София представители на нѣкои отъ провинциалнитъ тракийски дружества, които изработиха и поднесоха на г. Министъръ председателя и всички Министри, съ копие до Директора на държавнитъ дълговеи началницитъ на Отдѣлението за бѣжанцитъ и отдѣл. за комасация, следното изложение:

Тракийскитъ бѣжари, които презъ 1912 г. посрещаме въ роднитъ си мѣста победоноснитъ български войски, бѣхме почти всички — 4/5, присъединени къмъ общото ни отечество България съ Лондонския договоръ отъ 1913 г. именно, цѣла западна Тракия и отъ източна Тракия долинната Еносъ-Мидия.

Отъ пакостната Междусъюзническа война, която доведе до погромъ всичко българско, тур-

цитъ използваха да реокупиратъ Одринъ и да изгонятъ съ огънь и мечъ всички бѣжари — отъ източна Тракия, Чаталджанско съ Галиполския полуостровъ и чакъ отъ Мала Азия. Нашитъ бедствия сж описани отъ Милетичъ въ голѣмата му книга „Разорението на тракийскитъ бѣжари презъ 1913 г.“, издание на българската академия на наукитъ, въ която книга именитиятъ ученъ изчислява прокуденитъ тракийски бѣжари надъ 300,000 души и казва, че... „Тракийскитъ български погромъ нѣма себе равенъ въ новата ни мѣченическа история“ — стр. 3, 8 и 291.

Отъ Преображенското възстание въ Тракия, презъ 1903 г., съ центъръ въ Странджа планина, бѣха прогонени не по малко отъ 50,000 бѣжари, и още толкова, преди това, по-

ради многобройнитъ политически афери отъ 1885 до 1902 г.

Въ границитъ на Санъ-Стефанска България влизаха Лозенградско, Бунаръ-Хисарско и Люле-Бургазко, които чисто български земи бѣха откъснати отъ нея, съ Берлинския договоръ и върнати подъ властта на Турция, поради което тамошнитъ бѣжари, надъ 100,000 души, бѣха принудени да напуснатъ роднитъ си огнища и да бѣгатъ въ тогавашнитъ Източна Румелия въ днешната Бургазка област, и въ Източна България — въ Варненско и Добруджа, гдето заеха много населени мѣста отъ Теке и Шабла, Балчишко до с. Антимово (Козгунъ). Тутраканско, до самия брѣгъ на р. Дунавъ.

Злата участъ на тракийскитъ бѣжари презъ 1913 г. засега и българитъ отъ Мала-Азия, на брой не по-малко отъ 25,000 души, които днесъ сжщо сж бѣжанци.

По Ангорския договоръ сж признати имотнитъ права на (Следва 2 страници)

Тракийска организация — Варна

ПОКАНА

По случай 25 годишнината отъ превземането на непревземаемата Одринска крепостъ отъ храброто българско войнство, станало на 13/26 Мартъ 1913 година, организацията ще отслужи на 27 т. м. 10 часа преди пладне въ Катедралната църква

ПАНИХИДА

за успокоение душитъ на хилядитъ геройски загинали достойни български синове при Одринъ и въ цѣла равна Тракия и молебенъ за благоденствието на българския народъ.

Вечерта въ Юнашкия салонъ ще се даде

Паметна вечеринка

на която, освенъ литературно-музикалния материалъ, ще се представи и пиесата „Потурчила се“ отъ К. П. Киприловъ, рисуваща живота и борбитъ на поробения тракийски бѣжаринъ за свобода и човѣшки правдини.

Поканватъ всички тракийки и тракийци отъ града и околията и почитаемитъ Варненски гражданки и граждани да почетатъ съ присѣствието си панихидата и молебена, а сжщо и вечеринката.

Варна, Мартъ 1938 г.

Културно Бл. Д-во „Тракия“

Женско Тракийско Д-во „Тракия“

Тракийско Мл. Д-во „Екзархъ Антимъ I“

Тракийско Студентство Д-во „Коста Георгиевъ“

Преображенско Тракийско Д-во

КИНО „РОЯЛЪ“ — ОТЪ ПОНЕДѢЛНИКЪ 14 Т. М.

Специални апарати „ФИЛИПСЪ“, най-новъ модель 1938 г.

ТАНГО НОКТЮРНО

(Сълзитъ на майната)

съ гениалната актриса

Пола Негри

Живота на една жена изпълненъ съ щастие и сълзи. ПЕСНИ,

МУЗИКА

и БЛѢСЪКЪ

Ежедневно 4 часа и 8:45 часа.

Празникъ 3 и 5 ч. 8:45 часа. Тел. 25-04

Следва най-голѣмиятъ музикаленъ и пѣщъ филмъ

ПРОЛѢТНА ПѢСЕНЪ

съ ЖАНЕТЪ МАКДОНАЛДЪ и НЕЛСОНЪ ЕДИ

Магазинъ „КАРЛОВО“ е застаналъ на ул. „6-й Септемврий 12

БАЗАТА: честна и почтенна търговия — съобразно стопанската криза да представя на г. г. купувачитъ стоки отъ най-доброкачествени материали на износни цени. Преди да купувате, Вашия интересъ налага да провѣритъ въ магазинъ „КАРЛОВО“ качеството на материалитъ ни: свадбени чейзове, разни домашни тъкани, покривки, пешкири, кърпи СОПОТСКИ КИЛИМИ, отлична изработка и трайностъ.

Бенански искания

(Продължение от 1 стр.)

Маловизийските бѣжанци бѣлгари, както и на прокуденитѣ бѣлгари отъ Чаталжанско въ източна Тракия до 1912 г., които възлизат надъ 100,000 души, а съ тѣх договоръ имотитѣ на източно тракийскитѣ бѣлгари — бѣжанци отъ 1913 г. се отстъпиха на Турция въ замѣна на останалитѣ въ България турски имоти, ако и бѣлгарскитѣ въ източна Тракия да сѣ много — съ стойност надъ 8,000,000,000 лв., а турскитѣ въ България е д в а достигатъ 550,000,000 лв.

Следъ дветѣ катастрофални войни въ България се стекоха бѣжанци, отъ всички бѣлгарски покрайнини. Тѣзи бѣжанци по принципъ, запазиха правата върху своитѣ имоти и до днесъ, съ изключение на източно-тракийскитѣ отъ 1913 г., чиито имоти по Ангорския договоръ се отстъпиха отъ нашата държава на Турция.

България трѣбваше да даде първа помощъ и подкрепа на всички бѣжанци, което стана на бързо, при крайна нужда, безъ проучване и безъ система въ тежки дни, и при настаналата отъ 1930 г. небивала стопанска криза въ свѣта. Поради това даденото намъ 1 кгр. жито за прехрана или посѣвъ, тогава по 8—10 лв., днесъ струва 2—3 лв., единъ чифтъ волове ни се дадохъ по 10—15,000 лв., днесъ струватъ 2—3000 лв.; една бѣжанска къща отъ 40—50—70,000 лв., днесъ не струва повече отъ 10—25,000 лв. съ една дума, даденитѣ ни имоти сѣ обезценени най-малко четири пѣти.

Днесъ трѣбва да признаемъ: почитаемото бѣлгарско право, телство не престава да се грижи за поминѣка на бѣжанцитѣ, за което свидетелствува и последниятъ законъ за тѣхното облекчаване, обнародванъ въ „Д. В.“ бр. 201 отъ отъ 15 X. 1937 г., по който и намъ се опростиха лихвитѣ за минало време до края на 1936 г. изобщо, възлизатъ на стотици милиони, за което тукъ на първо мѣсто, му изказваме нашата признателностъ и благодарностъ като, при това най-учтиво го молимъ да вземе предвидъ следнитѣ наши искания за облекчаване тежкото положение на бѣжанеца, въ което той се намира, и не би могълъ да излѣзе отъ него съ малкото му работна земя, която му дава годишно 5,000 до 10,000 лв. приходъ, и тежкитѣ задължения, които не може да изплати не само той съ семейството си, но и неговитѣ внуци и правнуци.

Исканията ни свеждатъ къмъ следното:

1. Да се облекчатъ задълженията за къщитѣ съ дворнитѣ мѣста, добитѣкъ, колата и цѣлия живъ и мъртавъ инвентаръ, както и за даденото ни жито за прехрана и посѣвъ, като се направи преценка на съжитѣ по днешната имъ пазарна стойностъ, безъ каквато преценка (валоризация) е невъзможно да се изплатятъ отъ бѣжанцитѣ.

- II. Цѣнитѣ на полскитѣ имоти да се намаляватъ съ 50% за Западнотракийци

- III. Задълженията на източно-тракийскитѣ бѣжанци отъ 1913 г. да се заличатъ напълно, защото бѣлгарската държава съ Ангорския договоръ даде на Турция тѣхнитѣ имоти срещу турскитѣ имоти, останали въ България, и съ това тя е вече получила стойността на малкото дадени тамъ имоти. Това не значи, че искаме опрощаване, но справедливостъ, понеже не бива да се иска отъ никого вещь два пѣти, още повече когато се касае за пострадали бѣжанци. Всички други бѣлгарски бѣжанци отъ Македония, Добруджа и Зап. Тракия, по принципъ, запазиха правата си върху тѣхнитѣ имоти съ изключение на тия отъ източна Тракия, имотитѣ на които се пожертвуваха по Ангор-

ския договоръ за подобряване на отношенията между дветѣ държави, и по тая причина не бива тежестъ му да легне само върху гърба на тракийския бѣжанецъ, а да се понесе отъ всички въ държавата.

Справедливо и оправдателно е сѣщо така, да се заличатъ задълженията и на малоазийскитѣ бѣжанци, защото едва ли нѣкога ще може да се застави Турция да имъ плати имотитѣ: ако това не се приеме, то да се спре плащането на задълженията имъ, докато се уреди въпросътъ за тѣхнитѣ имоти въ Турция.

IV. Въ много градове, като Нова-загора, Сливенъ, Шуменъ, и пр., ни се дадохъ дворни мѣста, ако и въ далечни неблагоустроени части отъ землищата имъ, и сега общинскитѣ управления искатъ изплащането имъ по 5—10 лева квадратенъ метъръ, когато съгласно законъ на за селско-стопанско настаняване на бѣжанцитѣ, бѣха раздадени дворни мѣста, на много по-низки цени. Молимъ съ наредба-законъ да се тури край на тая неправда, като общинитѣ бждатъ задължени да взематъ онака цена, по която сѣ били даватъ мѣстата по-рано на другитѣ бѣжанци или мѣстни безимотни.

V. По Ангорския договоръ е признато правото върху имотитѣ на източно-тракийскитѣ бѣжанци до 1912 г., както и на Малоазийскитѣ бѣлгари бѣжанци, молимъ твърдо да се действа за реализирането на това право, по какъвто и да е начинъ, между дветѣ държави.

VI. Много бѣжански семейства въ градове и села и до днесъ не сѣ получили никаква подкрепа — нито пари, нито къщи, нито работна земя, затова молимъ да бждатъ подпомогнати и тѣ по законодателенъ редъ, за да се избавятъ отъ мизерия.

VII. Да се направи нужното за ликвидиране имотитѣ ни въ Гърция, за които сѣ дадени декларации, ако и следъ опредѣления срокъ.

VIII. До уреждането повдигнатитѣ важни въпроси молимъ да бжде спрѣно ексекутивното събиране на бѣжанскитѣ задължения.

IX. Следъ закриването на Тракийския върховенъ изпълнителенъ комитетъ въ София, станало въ началото на 1936 г., ние тракийскитѣ бѣжанци и дружества сме поставени въ много трудно положение, за най-малки работи се принуждаваме да харчимъ пари за адвокати и прощеници, да идваме сами въ София да губимъ много време и срѣдства, както и да пращаме често пѣти цѣли делегации, затова молимъ Почитаемото Правителство да разреши, както намѣри за добре, да се уреди въ София едно общо ръководно тѣло за всички тракийски културно-благотворителни дружества.

Тежко и огнетително действуватъ върху душата на бѣжанеца огромнитѣ му задължения, сломаватъ духа му, обезвѣряватъ го и го правятъ лесна плячка на агентитѣ на разрушението.

Държавата има нужда отъ задоволени и родолюбиви граждани, впрегнати въ служба въ общо бѣлгарската култура, отъ здрави борци, готови да се пожертвуватъ за България!

Тракиецътъ е родолюбивъ, съ високо бѣлгарско съзнание, което не сѣ могли да сломатъ презъ вѣковете.

Той доказа това и въ последнитѣ войни.

Имайки предъ видъ всичко изложено, като вѣрваме, че гласътъ ще ни бжде чутъ и справедливитѣ ни искания удовлетворени оставаме съ надежда и съ голѣмо къмъ Васъ почитание.

Горното изложение е подписано отъ представители на

ИЗЪ ПЕЧАТА Единъ исторически фантъ

Известно е че нашитѣ западни съседи започнаха да водятъ активна политика въ Македония, едва преди Балканската война. Тогавашиятъ водачи на радикалната партия въ Сърбия се подиграваха на ония сѣрби, които твърдѣха, че Македония е тѣхна, когато днесъ нѣма нито единъ сѣрбинъ (югославининъ), който да не твърди, че е тѣхна.

Отъ бѣлгарско гледище намъ ни се виждатъ смѣшни тѣзи постѣпки, обаче, тѣ отъ свое гледище не сѣ тѣй нелогични както ние мислимъ. Тѣ казватъ: „Вие бѣлгаритѣ твърдите, че сте били една малка ордица, която въ края на 7 вѣкъ се поселила край устието на р. Дунавъ, следъ това казвате чета орда, която покорила славянскитѣ племена основала въ днешната североизточна България — до Стара планина своя държавица. А Македония, както Вие твърдите, е била заселена отъ славяни, които отъ времето на Самуила взели да се казватъ бѣлгари.

Македония като славянска страна, е повече наша, отколкото ваша, защото ние сме славяни“

Ето гдѣ сѣрбитѣ намиратъ основа за своитѣ македонски претенции.

Гърцитѣ казватъ сѣщото: „Вашето мѣсто е отгатакъ Стара-планина, а всичко друго отъ тази страна е наше. Вие признавате, че никогъ не сте владѣли Одринъ и Солунъ, защо ги искате?“

Когато единитѣ и другитѣ говорятъ подобни работи, тѣ сѣ твърдо убедени, че говорятъ самата истина и сѣ готови да се пожертвуватъ за това свое убеждение.

Тѣ не сѣха да говорятъ така, ако ние бихме обяснили на учения свѣтъ, че не ние отъ тѣхъ сме превзели днешното си отечество, а че той, гъркътъ, е нахлулъ въ нашето отечество, че Одринъ е тракийски градъ, въ който гърцитѣ сѣ влѣзли чакъ въ 9 вѣкъ; че Солунъ е основанъ отъ македонцитѣ, въ които гърцитѣ сѣ гости.

Най-после ние сме изяснили тези питання за себе си, на бѣлгарската интелигенция не е ясно до каква степенъ сѣ бѣлгари македонцитѣ и одринцитѣ. Мнозина си мислятъ, че македонцитѣ сѣ направени бѣлгари. Даже и самитѣ македонци се явяватъ отстъпници. Това е много лесно обяснимо. Ако въ училището, чрезъ пресата и въ приятелски разговори, постоянно му говорятъ че той е направенъ бѣлгаринъ, а въ сѣщностъ е славянинъ, той има правъ най-после да се усѣмни въ своя бѣлгаризъмъ или да го постави наравно съ еленизма и славянството.

Вследствие на тая наша забърканостъ въ Европа се е създадо едно мнение за Македония и македонцитѣ, което съвсемъ не е благоприятно за бѣлгаритѣ. Европейцитѣ мислятъ че Македония е конгломератъ отъ народности, върху които има право всѣка една отъ съседнитѣ държави. Споредъ тѣхъ македонцитѣ въ своето мнозинство сѣ славяни които, вследствие културната дейностъ на екзархията сѣ получили бѣлгарски колоритъ. Днешнитѣ

следнитѣ съюзи и дружества: Тракийски женски съюзъ, Тракийски младежки съюзъ, Тракийско студентско дружество „Д-ръ П. Баронъ“, Софийско тракийско женско дружество „Тракийка“, Софийско младежка организация „Г. Георгиевъ“ и Културно-благотворителнитѣ дружества „Тракия“ въ градовете: София, Карнобатъ, Варна, Шуменъ, Ямболъ, Бургасъ, Нова-Загора, Асеновградъ, Ивайловградъ, Хасково, Елхово, Златоградъ, Кърджали и Свиленградъ.

сѣрби и гърци схващатъ предразположението на нѣкои европейски писатели къмъ подобни разбирания, и въ това отношение не сѣ безрезультатни защото до преди 25—30 години, никой бѣлгаринъ не мислеше за автономия на Македония, а всѣки мислѣше че е частъ отъ бѣлгарския народъ и трѣбва да се присѣдини къмъ България. Днесъ най-многого желае автономия на Македония, па и тази автономия се вижда на мнозина проблематична.

Всѣки бѣлгаринъ трѣбва да знае че бѣлгаритѣ сѣ поселявали Македония, като маса още

преди 470 г. а славянитѣ се чуватъ за първи пѣтъ по Дунавъ въ 547 година, т. е. по столѣтие по късно. А пъкъ по славянчването на Македония се е захванало въ 775 год., когато славянитѣ споредъ Теофана били дошли до Солунъ и Еллада. Следователно, бѣлгаритѣ сѣ били въ Македония и Солунъ преди славянитѣ и затова по-напредъ Македония е бѣлгарска, а после славянска и че Македонскитѣ бѣлгари, се казватъ бѣлгари, защото сѣ бѣлгари а не побѣлгарени славяни.

Ив. Баровъ

(Отъ в. Акад. гласъ, бр. 59 т. г.)

КОЛБАСНИЦА

Анастасъ Кираджиевъ

ул. Владиславъ № 38
ВАРНА

разполага съ нови партиди шумки, екстра салами, наденици, кайсеръ пастърма, пушени бутове, сланина крехка, пастърми телешки говежда първокачествена стока, богата съ мазнини и бѣлтци.

Произвеждаме стока отъ угоенъ добитѣкъ.

Съ почитъ
Ан. Кираджиевъ

РЕСТОРАНТЪ

„1-ва Частна Народна
Кухня“

ул. Русе, задъ градската градина
и срещу бившия хотелъ
Ню-Йоркъ

ПРЕДЛАГА

за ученици и студенти и
други посетители:

ГОТВЕНО порция 4 лв.
ПЕЧЕНО „ 6 „

Вкусна питателна
храна

ВАЖНО! за народа ВАЖНО!

Бои за мазане постни, блажни и
Бои химически за вълна, памукъ и коприни.
Бежири най-прочути марки Крокодилъ и Лъвъ
Лакове за мобили и ЕМАЙЛПАКОВЕ цвѣтни
Четки отъ четина фабр. и собств. производство
Рамки за портрети нови и красиви десени
Огледала чисти, разни и спец. за гардероби
Курнизи МЕСИНГОВИ и ТРАНСПЕРАНТИ.

Забележка: Блажнитѣ бои се приготвятъ съ машина въ най-модерни цвѣтове, а за постнитѣ бои даваме най-подробни упътвания. Изработката на рамки най-прецизно. Качество гарантирано, предлага за сезона съ намалени цени **БОЯДЖИЙСКИЯ МАГАЗИНЪ** на

Братя Димитрови

бул. Добричъ 4—Варна Срещу Тракийския дсмъ

Новооткритата сладкарница

„МАЛИНА“

ул. „6 Септемврий № 29, до ресторантъ „Венеция“

РАЗПОЛАГА:

съ най-доброкачествено собствено производство
СЛАДКИ, ПАСТИ
изработени отъ чисто краве масло; БИСКВИТИ най-разнообразни ПРИ НАМАЛЕНИ ЦЕНИ.

Паститѣ

2 лв.

Баклави, шрудели, тригуни по 3 „

Обстановка уютна. Положили сме всички грижи нашитѣ сладкарски произведения да държатъ рекордъ по качество.

Съ почитание: ИЛ. ГЕОРГИЕВЪ

Магазинъ „Василь Хр. Поповъ и Синъ“

НА

ПЕТЪРЪ ПЕТРОВЪ

ул. Преславска

разполага за пролѣтния сезонъ съ много голѣмъ изборъ отъ чисто вълнени платове за мъжко и дамско облѣкло. Цени конкурентни. Магазина ни е приелъ за принципъ да предлага само доброкачествени платове, отъ здрава вълнена тъкънъ и трайностъ, което е въ интересъ на купувачитѣ.

Реномираното кройческо ателие
„ГАБРОВЧЕТО“

на Ив. Продановъ

се премести на ул. Царъ Борисъ № 18 — срещу магазина на Димо Йовковъ.

Искате ли да имате елегантно ушитъ костюмъ по последнитѣ европейски модели, дреха съ най-изящни линии, и да бждете представителенъ, направете съ пълно доверие посѣщката си въ ателието ни.

Съ почитание: Ив. Продановъ